

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
החולץ ליבמתו, ונשא אחיו את אחותה ומת - חולצת ולא מתיבמת											■	מא.
וכן המגרש את אשתו, ונשא אחיו את אחותה ומת - הרי זו פטורה.											■	מא.
שומרת יבם, שקידש אחיו את אחותה - משום רבי יהודה בן בתירא אמרו: אומרים לו המתן עד שיעשה אחיך מעשה.	[רבי יהודה בן בתירא]										■	מא.
חלץ לה אחיו, או כנסה - יכנוס את אשתו											■	מא.
מתה היבמה - יכנוס את אשתו											■	מא.
מת יבם - יוציא את אשתו בגט, ואשת אחיו בחליצה.											■	מא.
מאי וכן?											?	מא.
אימא: אבל המגרש.											!	מא.
כאן שנה רבי: אחות גרושה - מדברי תורה, אחות חלוצה - מדברי סופרים.	ריש לקיש:										■	מא.
שומרת יבם, שקידש וכו'.											■	מא.
הלכה כדברי רבי יהודה בן בתירא.	שמואל:										!	מא.
מתה אשתו, מהו ביבמתו?	איבעיא להו:										^	מא.
מתה אשתו - מותר ביבמתו	רב ורבי חנינא:										◆	מא.
מתה אשתו - אסור ביבמתו.	שמואל ורב אסי:										◆	מא.
מאי טעמא דרב? משום דהואי יבמה שהותרה ונאסרה וחזרה והותרה, תחזור להיתירה הראשון.	רבא:										■	מא.
ג' אחין, ב' נשואין ב' אחיות ואחד מופנה, מת אחד מבעלי אחיות ועשה בה מופנה מאמר, ואחר כך מת אחיו השני ואחר כך מתה אשתו אחריו - אותה יבמה חולצת ולא מתיבמת	מתיב רב המנונא:										■	מא.
ואמאי? תיהוי כיבמה שהותרה ונאסרה וחזרה והותרה, תחזור להיתירה הראשון											?	מא.
אישתיק.	[רבא]										○	מא.
לבתר דנפק, אמר, אמאי לא אמרת ליה: רבי אלעזר היא	[רבא]										○	מא.
כיון שעמדה עליו שעה אחת באיסור - נאסרה עליו עולמית?	דאמר: [רבי אלעזר]										■	מא.
אימור דא"ר אלעזר - היכא דלא חזיא בשעת נפילה, אבל היכא דחזיא בשעת נפילה מי אמר?	הדר אמר: [רבא]										?	מא.
אין	הדר אמר: [רבא]										!	מא.
מתה יבמתו - מותר באשתו, מתה אשתו - אותה יבמה חולצת ולא מתיבמת.	והתניא, רבי אלעזר:										■	מא.
לימא, שמואל ורב אסי דאמרי כר' אלעזר											?	מא.
אפי' תימא כרבנן, עד כאן לא קמיפלגי רבנן עליה דרבי אלעזר - אלא משום דמנפילה ואילך לא מיתסר עליה, אבל הכא דאיתסר - אפילו רבנן מודו.											!	מא.
היבמה לא תחלוץ ולא תתייבם - עד שיש לה שלשה חדשים. וכן כל שאר הנשים לא יתארו ולא ינשאו - עד שיהו להן שלשה חדשים. אחד בתולות ואחד בעולות, אחד גרושות ואחד אלמנות, אחד נשואות ואחד	[ת"ק]										◆	מא.
הנשואות יתארו, והארוסות ינשאו, חוץ מן הארוסות שביהודה, מפני שלבו גס בה	רבי יהודה:										◆	מא.
כל הנשים יתארו, חוץ מן האלמנה, מפני האיבול.	ר' יוסי:										◆	מא.
בשלמא לא תתייבם, שמא יהיה הולד בן קיימא, וקא פגע באיסור אשת אח דאורייתא, אלא לא תחלוץ, אמאי?											?	מא.
לימא, תיהוי תיובתא דר"י											!	מא.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
חליצת מעוברת שמה חליצה	דאמר: [ר' יוחנן]											מא:
ולאו מי אותביניה לר' יוחנן חדא זימנא?												מא:
לימא, מהא נמי תיהוי תיובתא												מא:
לא, הכא היינו טעמא, שמא יהא וילד בן קיימא, ונמצאת אתה מצריכה כרוז לכהונה.												מא:
ונצרכה												מא:
דלמא איכא דהואי בחליצה ולא הוי בהכרזה, ומפסלוה מן הכהונה.												מא:
תינח אלמנה, גרושה מאי איכא למימר?												מא:
משום דמפסיד לה מזונות.												מא:
תינח נשואה ארוסה, גרושה מאי איכא למימר?												מא:
אלא משום דרבי יוסי												מא:
מעשה באדם אחד שבא לפני רבי יוסי, א"ל: מהו לחלוץ בתוך ג'?	דתניא:											מא:
לא תחלוץ.	א"ל: [רבי יוסי]											מא:
ותחלוץ, ומה בכך												מא:
קרא עליו מקרא זה: (דברים כ"ה) אם לא יחפוץ, הא אם חפץ - יבם, כל העולה לייבום עולה לחליצה כו'.	[רבי יוסי]											מא:
הספקות חולצות ולא מתיבמות	מתיב רב חנינא:											מא:
מאי ספקות?												מא:
אילימא ספק קדושין												מא:
אמאי לא מתיבמות? תתיבם, ואין בכך כלום												מא:
אלא לאו, ספק שקידש אחת משתי אחיות ואינו יודע איזו מהן קידש, וקתני: חולצת												מא:
הכי השתא, התם אם יבא אליהו ויאמר דהא קידש, בת חליצה וייבום היא, הכא אם יבא אליהו ויאמר דהא לא איעברה, מי משגח ביה ויבמינן לה? הא קטנה דלאו בת איעבורי היא, ואפ"ה צריכה להמתין ג' חדשים.												מא:
יבמה שלשה חדשים הראשונים - נזונת משל בעל, מכאן ואילך - אינה נזונת לא משל בעל ולא משל יבם עמד בדין וברח - נזונת משל יבם.	ת"ר:											מא:
נפלה לפני יבם קטן - מיבם לית לה, מבעל מאי?												מא:
פליגי בה רב אחא ורבינא												מא:
אית לה	חד אמר: [רב אחא/רבינא]											מא:
לית לה.	וחד אמר: [רב אחא/רבינא]											מא:
והלכתא: לית לה, משמיה קנסוה.												מא:
יבמה שחלצו לה אחים בתוך שלשה - צריכה להמתין שלשה חדשים, לאחר ג' - אין צריכה להמתין ג' חדשים	ת"ר:											מא:
הוי הג' חדשים שאמרו, משעת מיתת הבעל ולא משעת חליצת היבם.												מב.
מ"ש מגט דרב אמר משעת נתינה ושמואל אמר משעת נתינה?												מב.
ק"ו: איסור כרת התרת, איסור לאו לא כ"ש.	רבא:											מב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
וכן שאר כל הנשים.												■ <	מב.
בשלמא יבמה - כדאמרן, אלא שאר כל הנשים אמאי?												;	מב.
משום דאמר קרא: (בראשית י"ז) להיות לך לאלהים ולזרעך אחרריך, להבחין בין זרעו של ראשון לזרעו של שני.	רב נחמן אמר שמואל:											! ◇	מב.
לפיכך, גר וגיורת צריכין להמתין ג' חדשים	מתיב רבא:											■ ; ◇	מב.
הכא מאי להבחין איכא?												;	מב.
ה"נ איכא, להבחין בין זרע שנזרע בקדושה לזרע שלא נזרע בקדושה.												! ◇	מב.
גזירה שמא ישא את אחותו מאביו, וייבם אשת אחיו מאמו, ויוציא את אמו לשוק, ויפטור את יבמתו לשוק.	רבא:											! ◇	מב.
בכולן אני קורא בהן משום תקנת ערוה, וכאן משום תקנת ולד	מתיב רב חנניה:											■ ;	מב.
ואם איתא, כולהו משום תקנת ערוה												;	מב.
האי משום תקנת ולד, דלא לפגע בהו ערוה.												! ◇	מב.
בשלמא תמתין ב' חדשים ותנשא - לא, דהיינו ספיקא, אי בר תשעה לקמא אי בר שבעה לבתרא, אלא תמתין חדש אחד ותנשא, ואי לשבעה ילדה - האי בר שבעה לבתרא הוא, ואי לתמניא ילדה - האי בר תשעה לקמא הוא												;	מב.
אי נמי לתמניא ילדה, איכא למימר דבתרא הוא, דלמא אישתהויי אישתהא חדש אחד ואיעבר.												! ◇	מב.
ותמתין שני חדשים ומחצה ותנשא, דאי לשבעה ילדה - האי בר שבעה לבתרא הוא, ואי לשייתא ופלגא ילדה - האי בר תשעה לקמא הוא, דאי בר בתרא הוא, בר שייתא ופלגא לא חי?												;	מב.
א"נ לשייתא ופלגא ילדה, איכא למימר דבתרא הוא												! ◇	מב.
אפילו למאן דאמר יולדת לט' אינה יולדת למקוטעין, ילדה לז' יולדת למקוטעין, שנאמר: (שמואל א' א') ויהי לתקופות הימים, מיעוט תקופות - ב', מיעוט ימים - ב'.	דאמר מר זוטרא:											■ ! ◇	מב.
ותמתין משהו ותנשא, וכי מלו שלשה חדשים לבדקה												;	מב.
אין בודקין את הנשואות, שלא יתגנו על בעליהן.	רב ספרא:											! ◇	מב.
ונבדקה בהלוכה												;	מב.
אשה מחפה עצמה, כדי שיירש בנה בנכסי בעלה.	רמי בר חמא:											! ◇	מב.
היכא דקים לן דמעוברת היא תנשא												;	מב.
לא ישא אדם מעוברת חברו ומינקת חברו, ואם נשא - יוציא ולא יחזיר עולמית	אלמה תניא:											■ ; ◇	מב.
גזרה שמא תעשה עוברת סנדל.												! ◇	מב.
אי הכי, דידיה נמי?												;	מב.
אי למ"ד במוך - במוך, ואי למ"ד מן השמים ירחמו - מן השמים ירחמו.												! ◇	מב.
הכא נמי, אי למאן דאמר במוך - במוך, אי למאן דאמר מן השמים ירחמו - מן השמים ירחמו												;	מב.
אלא משום דחסה.												! ◇	מב.
אי הכי, דידיה נמי?												;	מב.
דידיה חייס עילויה.												! ◇	מב.
הכא נמי חייס עילויה.												;	מב.
אלא, סתם מעוברת למניקה קיימא, דלמא איעברה ומעכר חלבה וקטלה ליה.												! ◇	מב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אי הכי, דידיה נמי?												ז	מב:	
דידיה ממסמסא ליה בביצים וחלב.												!	◇	מב:
דידה נמי ממסמסא ליה בבצים וחלב												ז	מב:	
לא יהב לה בעל.												!	מב:	
וליתבעיניה ליורשים												ז	◇	מב:
אשה בושה לבא לבית דין, והורגת את בנה.	אביי:											!	◇	מב:
אחת בתולות ואחת בעולות.													■	מב:
הי - ניהו בתולות והי ניהו ארוסות, הי ניהו בעולות והי ניהו נשואות?												ז	מב:	
הכי קאמר: אחת בתולות ואחת בעולות, שנתארמלו או שנתגרשו בין מן האירוסין בין מן הנשואין.	ר' יהודה:											!	◇	מב:
ר' אלעזר לא על לבי מדרשא, אשכחיה לר' אסי, אמר ליה: מאי אמור רבנן בבי מדרשא?	[ר' אלעזר]											^	מב:	
הלכה כר' יוסי.	אמר ליה [ר' אסי], הכי א"ר יוחנן:											!	◇	מב:
מכלל דיחידאה פליג עליה?												ז	מב:	
אין												!	מב:	
הרי שהיתה רדופה לילך לבית אביה, או שהיה לה כעס בבית בעלה, או שהיה בעלה חבוש בבית האסורין, או שהיה בעלה זקן או חולה, או שהיתה היא חולה, או שהפילה אחר מיתת בעלה, או שהיתה עקרה או זקנה או קטנה או אילנית, או שאינה ראויה לילד - צריכה להמתין ג' חדשים, דברי ר' מאיר	והתניא: [ר' מאיר]											! ■ ◆	מב:	
מתיר ליארס ולינשא מיד.	ר' יהודה:											! ■ ◆	מב:	
חזר בו רבי יוחנן.	רבי חייא בר אבא:											■	◇	מב:
אי הדר ביה, ממתני' דכרמא הדר ביה	רב יוסף:											■	מב:	
שמעתי מפי חכמים בכרם ביבנה: כולן צריכות להמתין שלשה חדשים.	דתניא: אמר ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה:											■ ■	◇	מב:
כי עיילת לקמיה דר' אבהו, רמי ליה, מי אמר רבי יוחנן הלכה כרבי יוסי? והאמר ר' יוחנן הלכה כסתם משנה	ר' ירמיה לר' זריקא:											ז	◇	מב:
כל הנשים לא ינשאו ולא יתארסו עד שיהו להם שלשה חדשים, אחת בתולות ואחת בעולות	ותנן:											■ ז	◇	מב:
דרמא לך הא לא חש לקמחיה, סתם ואח"כ מחלוקת היא, ואין הלכה כסתם	אמר ליה: [ר' אבהו]											!	מב:	
מחלוקת ואחר כך סתם - הלכה כסתם, סתם ואחר כך מחלוקת - אין הלכה כסתם.	דאמר רב פפא, ואיתימא ר' יוחנן:											■ !	◇	מב:
מסתמיך ואזיל ר' אבהו אכתפיה דרבי נחום שמעיה, מנקיט ואזיל הלכתא מיניה												○	מב:	
בעא מיניה: מחלוקת ואחר כך סתם, מאי?	[רבי נחום]											^	◇	מב:
הלכה כסתם.	א"ל: [ר' אבהו]											!	◇	מב:
סתם ואחר כך מחלוקת, מאי?	[רבי נחום]											^	◇	מב:
אין הלכה כסתם.	א"ל: [ר' אבהו]											!	◇	מב:
סתמא דמתני' ומחלוקת בברייתא, מאי?	[רבי נחום]											^	◇	מב:
הלכה כסתם.	א"ל: [ר' אבהו]											!	◇	מב:
מחלוקת במתני' וסתמא בברייתא, מאי?	[רבי נחום]											^	◇	מב:

■ מימרא-statement
¿ קושיא-challenge
^ שאלה-question
! תירוץ-answer
■ ראייה-proof

Talmud Navigator

מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
א"ל: [ר' אבהו]										!	◇	מג.	
אמר ליה [רבי נחום], והא תבן:										■	◇	מג.	
										¿	◇	מג.	
אמר ליה: [ר' אבהו]										!		מג.	
דר' יוחנן ור"ל דאמרי תרוייהו:										■	!	מג.	
										^		מג.	
רב הונא בר מנוח משמיה דרב אידי בריה דרב איקא:										!	◇	מג.	
דקתני:										■	!	◇	מג.
										!		מג.	
והדר תני:										■	!	◇	מג.
										!		מג.	
										¿	◇	מג.	
										!		מג.	
דקתני:										■	!	◇	מג.
										!		מג.	
אימא סיפא:										■	!	◇	מג.
										!		מג.	
אביי:										¿	◇	מג.	
רב פפא:										¿	◇	מג.	
										!	◇	מג.	
שלח ר' חייא בר אבין:											■	◇	מג.
וכן היה ר' אלעזר מלמדנו משום רבי חנינא הגדול:											■	◇	מג.
אמימר:											■	◇	מג.
רב אשי לאמימר, והא רב ושמואל דאמרי תרוייהו:										■	¿	מג.	
										!		מג.	
דרב ושמואל דאמרי תרוייהו:										■	!	מג.	
										¿	◇	מג.	
										!	◇	מג.	
										■	◇	מג.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
חוץ מן האלמנה וכו'.											■
ק"ו, ומה במקום שאסור לכבס - מותר ליארס, מקום שמותר לכבס - אינו דין שמותר ליארס	רב חסדא:										◇ ;
מאי היא?											◇ ; ^
שבת שחל תשעה באב בתוכה - אסור לספר ולכבס, ובחמישי מותר, מפני כבוד השבת	דתנן:										◇ ; ■
קודם הזמן הזה, העם ממעטין בעסקיהם מלישא ומליתן, מלבנות ולנטוע, ומארסין אבל לא כונסין, ואין עושין סעודת אירוסין	ותניא:										◇ ; ■
כי תניא ההיא - קודם דקודם (תניא).											◇ ; !
וקודם דקודם נמי ק"ו: ומה במקום שאסור לישא וליתן - מותר ליארס, מקום שמותר לישא וליתן - אינו דין שמותר ליארס	רבא:										◇ ;
לא תימא דרבי יוסי אומר כל הנשים יתארסו, אלא אימא כל הנשים ינשאו.											◇ ; !
ולית ליה לרבי יוסי להבחין?											◇ ;
לית ליה.											◇ ; !
ואיבעית אימא: לעולם אית ליה, ואימא, רבי יוסי אומר: כל ארוסות גרושות ינשאו.											◇ ; !
אי הכי, היינו ר' יהודה											◇ ;
איכא בינייהו נשואה ליארס											◇ ; !
נשואה מותרת ליארס	רבי יהודה סבר:										◇ ; ■ !
נשואה אסורה ליארס.	ורבי יוסי סבר:										◇ ; ■ !
וסבר ר' יוסי נשואה אסורה ליארס?											◇ ;
כל הנשים יתארסו, חוץ מן האלמנה, מפני האיבול, וכמה איבול שלה? שלשים יום וכולן לא ינשאו - עד שיהו להן ג' חדשים	והתניא, רבי יוסי:										◇ ; ■
האי מאי קושיא?											◇ ;
כל הנשים יתארסו	אילימא דקתני רבי יוסי:										◇ ; !
מי אלימא ממתני' דאוקימנא בארוסות גרושות ינשאו? ה"נ כל ארוסות גרושות ינשאו											◇ ; ■
וכולן לא ינשאו עד שיהו להן ג' חדשים,	אלא מסיפא, דקתני:										◇ ; !
אינסובי הוא דלא, הא איתרוסי שפיר דמי?											◇ ; !
תריץ ואימא הכי, ר' יוסי אומר: כל ארוסות גרושות ינשאו, חוץ מן האלמנה, מפני האיבול, וכמה איבול שלה? שלשים יום ונשואות לא יתארסו - עד שיהו להן שלשה חדשים.	רבא:										◇ ; ■
ואלמנה מן האירוסין מי אית לה איבול?											◇ ;
אשתו ארוסה - לא אונן ולא מיטמא לה, וכן היא לא אוננת ולא מיטמאה לו, מתה - אינו יורשה, מת הוא - גובה כתובתה	והתני רבי חייא בר אמי:										◇ ; ■
אלא תנאי היא											◇ ; ■
מראש חדש ועד התענית - העם ממעטין מעסקיהן מלישא ומליתן, מלבנות ולנטוע, ומליארס ומלישא שבת שחל תשעה באב בתוכה - אסור לספר ולכבס	דתניא:										◇ ; ■ ■
כל החדש אסור.	וי"א:										◇ ; ■ ■
ממאי דליארס - ליארס ממש? דלמא למיעבד סעודת אירוסין הוא דאסור, הא ליארס שפיר דמי?	מתקיף לה רב אשי:										◇ ;
אי הכי, מלישא - לינשא נמי, למיעבד סעודת נשואין הוא דאסור, הא לישא שפיר דמי?											◇ ;

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הכי השתא, בשלמא נשואין בלא סעודה איכא שמחה, אלא אירוסין בלא סעודה מי איכא שמחה?												!	מג:
שאני אבילות חדשה מאבילות ישנה, ושאני אבילות דרבים מאבילות דיחיד.	אלא אמר רב אשי:											◊	מג:
ארבעה אחין נשואין ארבע נשים, ומתו, אם רצה הגדול שבהם לייבם את כולן - הרשות בידו.												■	מג:
מי שהיה נשוי לשתי נשים, ומת - ביאתה או חליצתה של אחת מהן פוטרת צרתה.												■	מג:
היתה אחת כשרה ואחת פסולה, אם היה חולץ - חולץ, לפסולה, ואם היה מייבם - מייבם לכשרה.												■	מד:
ארבעה אחין ס"ד?												?	מג:
אלא אימא: ארבעה מאחין.												◊	מד:
הרשות בידו.												■	מד:
ושבקי ליה?												?	מד:
(דברים כ"ה) וקראו לו זקני עירו - הן ולא שלוחן, ודברו אליו - מלמד, שמשאיין לו עצה הוגנת לו, שאם היה הוא ילד והיא זקנה, הוא זקן והיא ילדה, אומרין לו: מה לך אצל ילדה, מה לך אצל זקנה, כלך אצל שכמותך ואל תשים קטטה בביתך.	והתניא:											■	מד:
לא צריכא, דאפשר ליה.												!	מד:
א"ה, אפילו טובא נמי.												?	מד:
עצה טובה קמ"ל ד' אין, טפי לא, כי היכי דנמטייה עונה בחדש.												!	מד:
מי שהיה נשוי וכו'.												■	מד:
ונייבם לתרוייהן												?	מד:
אמר קרא: (דברים כ"ה) אשר לא יבנה את בית אחיו, בית אחד הוא בונה, ואין בונה שני בתים.	ר חייא בר אבא א"ר יוחנן:											!	מד:
ונחלוץ לתרוייהן												?	מד:
אמר קרא: (דברים כ"ה) בית חלוץ הנעל, בית אחד הוא חולץ, ואין חולץ שני בתים.	מר זוטרא בר טוביה:											!	מד:
ונייבם לחדא ונחלוץ לחדא												?	מד:
אמר קרא: (דברים כ"ה) אם לא יחפוז, הא חפץ - ייבם, כל העולה ליבום - עולה לחליצה, כל שאין עולה לייבום - אין עולה לחליצה												!	מד:
ועוד, שלא יאמרו בית מקצתו בנוי ומקצתו חלוץ.												!	מד:
ויאמרן												?	מד:
אי דמייבם והדר חליץ הכי נמי, אלא [דלמא] חליץ והדר מייבם, וקם ליה בלא יבנה.												!	מד:
ואימא: כי איכא חדא - תתקיים מצות יבום, כי איכא תרתי - לא תתקיים מצות יבום												?	מד:
א"כ, צרת ערוה דאסר רחמנא למה לי? השתא ב' בעלמא, אמרת לאו בני חליצה ויבום נינהו, צרת ערוה מיבעיא?												!	מד:
אלמה לא? אצטריך, סד"א ערוה אבראי קיימא ותתייבם צרתה, קמ"ל דאסירא												?	מד:
אלא, יבמתו יבמתו - ריבה.												!	מד:
היתה אחת כשרה.												■	מד:
לא ישפוך אדם מי בורו ואחרים צריכים להם.	רב יוסף, כאן שנה רבי:											■	מד:
המחזיר גרושתו, והנושא חלוצתו, והנושא קרובת חלוצתו - יוציא, והולד ממזר, דברי ר"ע	[ר"ע]											■	מד:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אין הולד ממזר.	חכמים:											■	מד.
ומודים, בנושא קרובת גרושתו, שהולד ממזר.												■ ◇	מד.
וסבר ר' עקיבא הנושא קרובת חלוצתו - הולד ממזר?												;	מד.
אחות גרושה - מדברי תורה, אחות חלוצה - מדברי סופרים	והאמר ריש לקיש, כאן שנה רבי:											■ ; ◇	מד.
קרובת גרושתו.	תני:											! ◇	מד.
הכי נמי מסתברא												■ !	מד.
ומודים, בנושא קרובת גרושתו, שהולד ממזר	דקתני סיפא:											■ ! ◇	מד.
אי אמרת בשלמא איירי בה, היינו דקתני ומודים, אלא אי אמרת לא איירי בה, מאי ומודים.												■ !	מד.
ודלמא הא קא משמע לן, דיש ממזר מחייבי כריתות												;	מד.
איזהו ממזר? כל שאר בשר שהוא בלא יבא, דברי ר"ע	הא קתני לה לקמן: [ר"ע]											■ ! ◇	מד.
כל שחייבין עליו כרת בידי שמים	ר"ש התימני:											■ ! ◇	מד.
והלכה כדבריו.												■ !	מד.
ודלמא קסתים לן תנא כר"ש התימני												;	מד.
א"כ, ליתני שאר חייבי כריתות, קרובת גרושתו למה ליה? אלא ש"מ איירי בה.												!	מד.
[ודלמא] לעולם לא איירי בה, ואידי דתנא מחזיר גרושתו ונושא חלוצתו וקרובת חלוצתו, תני נמי קרובת גרושתו												;	מד.
אלא קרובת חלוצתו לרבי עקיבא הוי ממזר												!	מד.
היינו טעמא דר"ע, דאמר קרא: בית חלוץ הנעל, הכתוב קראו ביתו.	ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן:											■ ◇	מד.
הכל מודים במחזיר גרושתו, שהולד פגום לכהונה.	רב יוסף, אמר ר"ש ב"ר:											■ ◇	מד.
מאן, הכל מודים?												^	מד:
שמעון התימני												!	מד:
דאע"ג דאמר שמעון התימני: אין ממזר מחייבי לאוין, נהי דממזר לא הוי, פגום מיהא הוי מק"ו מאלמנה: ומה אלמנה לכ"ג שאין איסורה שוה בכל - בנה פגום, זו שאיסורה שוה בכל - אינו דין שבנה פגום.												!	מד:
איכא למיפרך: מה לאלמנה שכן היא עצמה מתחללת ועוד, היא תועבה כתיב, ואין בניה תועבין												;	מד:
המחזיר גרושתו, והנושא חלוצתו, והנושא קרובת חלוצתו - ר"ע אומר: אין לו בה קדושין, ואינה צריכה הימנו גט, והיא פסולה, וולדה פסול, וכופין אותו להוציא	ועוד תניא: [ר"ע]											■ ; ◇	מד:
יש לו בה קדושין, וצריכה הימנו גט, והיא כשרה, וולדה כשר	חכמים:											■ ; ◇	מד:
למאן? לאו לכהונה												;	מד:
לא, לקהל.												!	מד:
אי הכי, היא כשרה - למאן?												;	מד:
אילימא לקהל												! ;	מד:
פשיטא, משום דזניא אפסלה לקהל?												;	מד:
אלא לאו לכהונה												! ;	מד:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ומדהיא לכהונה, ולדה נמי לכהונה												ז	מד:
מידי איריא? הא כדאיתא, והא כדאיתא.												!	מד:
הכי נמי מסתברא, דקתני רישא: היא פסולה, וולדה פסול												■	מד:
היא פסולה - למאן?												^	מד:
אילימא לקהל												!	מד:
משום דזניא אפסלה ליה לקהל?												ז	מד:
אלא לאו לכהונה												!	מד:
וולדה פסול												■	מד:
למאן?												^	מד:
אילימא לכהונה												!	מד:
הא לקהל - כשר												ז	מד:
הולד ממזר	האמר רבי עקיבא:											ז ■	מד:
אלא פשיטא לקהל												!	מד:
ומדרישא הא כדאיתא והא כדאיתא, סיפא נמי הא כדאיתא והא כדאיתא.												■	מד:
והיא תועבה - נמי היא תועבה ואין צרתה תועבה, אבל בניה תועבין.												!	מד:
אלא אלמנה קשיא, מה לאלמנה שכן היא עצמה מתחללת												ז	מד:
אלא אי אתמר הכי אתמר:												■	מד:
הכל מודים, בבא על חייבי כריתות, שהולד פגום.	רב יוסף, אמר ר' שמעון ברבי:											■	מד:
מאן הכל מודים?												^	מד:
רבי יהושע												!	מד:
דאע"ג דאמר ר' יהושע: אין ממזר מחייבי כריתות, נהי דממזר לא הוי, פגום מיהא הוי מק"ו מאלמנה: ומה אלמנה לכ"ג שאין איסורה שוה בכל - בנה פגום, זו שאיסורה שוה בכל - אינו דין שבנה פגום.												!	מד:
וכ"ת, מה לאלמנה שכן היא עצמה מתחללת												ז	מד:
הכא נמי, כיון שבעלה עשאה זונה.												!	מד:
הכל מודים, בעבד ועובד כוכבים הבא על בת ישראל, שהולד ממזר.	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:											■	מד:
מאן הכל מודים?												^	מד:
שמעון התימני												!	מד:
אין ממזר מחייבי לאוין, ה"מ מחייבי לאוין, דתפסי בהו קדושין, אבל הכא עובד כוכבים ועבד, כיון דלא תפסי בהו קדושין - כחייבי כריתות דמי.	דאע"ג דאמר שמעון התימני:											!	מד:
עובד - כוכבים ועבד הבא על בת ישראל - הולד ממזר	מיתיבי: [ת"ק]											■	מה.
אין ממזר אלא ממי שאיסורו איסור ערוה וענוש כרת	רבי שמעון בן יהודה:											■	מה.
מאן הכל מודים? רבי	אלא אמר רב יוסף:											!	מה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-החולץ ליבמתו		מאן דאמר		Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
מימרא							
אף על גבי דרבי אומר: אין הדברים הללו אמורים - אלא לדברי ר"ע שהיה עושה חלוצה כערוה, וליה לא סבירא ליה, בעובד כוכבים ועבד מודה				!	◇		מה.
עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל - הולד ממזר.	דכי אתא רב דימי, אמר רב יצחק בר אבודימי משום רבינו:			!			מה.
רבי אחא שר הבירה ור' תנחום בריה דרבי חייה איש כפר עכו, פרוק הנהו שבויתא דאתו מארמון לטבריא, הוה חדא דאעברא מעובד כוכבים, ואתו לקמיה דר' אמי					◇	○	מה.
עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל - הולד ממזר.	אמר להו[רבי אמי]-רבי יוחנן ורבי אלעזר ורבי חנינא:				◇	■	מה.
רבנותא למחשב גברי?	רב יוסף:			?			מה.
עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל - הולד כשך	הא רב ושמואל בבבל, ורבי יהושע בן לוי ובר קפרא בארץ ישראל, ואמרי לה חלופי בר קפרא ועיילי זקני דרום:			?	◇	■	מה.
רבי היא	אלא אמר רב יוסף:					■	מה.
עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל - הולד ממזר.	דכי אתא רב דימי, אמר רבי יצחק בר אבודימי, משום רבינו אמרו:			?	◇	■ ■	מה.
הולד מקולקל.	רבי יהושע בן לוי:			?	◇	■ ■	מה.
למאן?				^			מה.
אילימא לקהל				!			מה.
הולד כשך	הא אמר רבי יהושע:			?			מה.
אלא לכהונה, דכולהו אמוראי דמכשרי, מודו שהולד פגום לכהונה מק"ו מאלמנה: מה אלמנה לכהן גדול שאין איסורה שוה בכל - בנה פגום, זו שאיסורה שוה בכל - אינו דין שבנה פגום.				!	◇		מה.
מה לאלמנה לכהן גדול שכן היא עצמה מתחללת				?			מה.
הכא נמי, כיון שנבעלה פסלה				!			מה.
מנין לעובד כוכבים ועבד הבא על הכהנת ועל הלוייה ועל הישראלית, שפסלוה? שנאמר: (ויקרא כ"ב) ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה, מי שיש לו אלמנות וגירושין בה, יצאו עובד כוכבים ועבד שאין להם אלמנות וגירושין בה.	דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון:			!		■	מה.
מאי חזית דסמכת אדרב דימי? סמוך אדרבין	אמר ליה אביי:			?	◇		מה.
רבי נתן ורבי יהודה הנשיא מורים בה להיתירא	דכי אתא רבין אמר:			?	◇	■	מה.
ומאן רבי יהודה הנשיא?				^	?		מה.
רבי.				!	?		מה.
ואף רב מורה בה היתירא					◇	■	מה.
דהווא דאתא לקמיה דרב, אמר ליה: עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל, מהו?						■	מה.
הולד כשך	אמר לו: [רב]					■ ■	מה.
אמר ליה: הב לי ברתך לא יהיבנא לך.						○	מה.
אמרי אינשי: גמלא במדי אקבא רקדא, הא קבא והא גמלא והא מדי ולא רקדא	שימי בר חייא לרב:					○	מה.
אי ניהוי כיהושע בן נון, לא יהיבנא ליה ברתי.	א"ל: [רב]					○	מה.
אי הוה כיהושע בן נון, אי מר לא יהיב ליה - אחרני יהבי ליה, האי, אי מר לא יהיב ליה - אחרני לא יהבי ליה.	א"ל: [שימי בר חייא]					○	מה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

מקרא-key:

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
לא הוה קאזיל מקמיה, יהיב ביה עיניה ושכיב.												○	מה:		
ואף רב מתנה מורה בה להיתירא.	[רב מתנה]											■	◇	מה:	
ואף רב יהודה מורה בה להיתירא	[רב יהודה]											■	◇	מה:	
דכי אתא לקמיה דרב יהודה												○	מה:		
זיל איטמר, או נסיב בת מינך.	א"ל: [רב יהודה]											■	מה:		
וכי אתא לקמיה דרבא												○	מה:		
או גלי, או נסיב בת מינך.	א"ל: [רבא]											■	מה:		
מי שחציו עבד וחציו בן חורין הבא על בת ישראל, מהו?	שלחו ליה בני בי מיכסי לרבה:											◇	^	מה:	
השתא עבד כולו אמרי' כשר, חציו מיבעיא?	א"ל: [רבה]											◇	!	מה:	
מרא דשמעתא מנו? רב יהודה	רב יוסף:											;	מה:		
מי שחציו עבד וחציו בן חורין הבא על בת ישראל, אותו ולד אין לו תקנה	והא אמר רב יהודה:											;	◇	מה:	
כי איתמר דרב יהודה - כגון דקדיש בת ישראל, דנמצא צד עבדות שבו משתמש באשת איש.												!	◇	מה:	
לדברי הפוסל - פוסל אפילו בפנויה, לדברי המכשיר - מכשיר אפ' באשת איש, ושניהם לא למדוה אלא מאשת אב	והאמרי נהרדעי משמיה דרבי יעקב:											;	◇	מה:	
מה אשת אב דלא תפסי בה קדושין - הולד ממזר	מאן דפסיל, סבר:											;	■	מה:	
מה אשת אב דלדידיה לא תפסי בה קדושין, לאחרני תפסי בה קדושין, לאפוקי עובד כוכבים ועבד דלא תפסי בהו קדושין כלל	מאן דמכשר, סבר:											;	■	מה:	
אלא, כי איתמר דרב יהודה - כגון שבא על אשת איש, ונמצא צד חירות שבו משתמש באשת איש.												!	◇	מה:	
אי קלע ר' יוסי בר אבין לאתרין, והוה עובדא בפנויה ואכשר, באשת איש ופסיל.	רבינא, אמר לי רב גזא: [רבי יוסי בר אבין]											■	◇	מה:	
לא ר' יוסי בר אבין הוה אלא רבי יוסי ברבי זבידא הוה, ואכשר בין בפנויה בין באשת איש.	רב גזא, [רבי יוסי ברבי זבידא]											■	◇	מה:	
אי קלע אמיר לאתרין, ואכשר בין בפנויה בין באשת איש.	רב אחא בריה דרבה לרבינא: [אמיר]											■	מה:		
והלכתא: עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל - הולד כשר, בין בפנויה בין באשת איש.												■	◇	מה:	
רבא אכשריה לרב מרי בר רחל ומנייה בפורסי דבבל, ואע"ג דאמר מר: (דברים י"ז) שום תשים עליך מלך, כל משימות שאתה משים - אל יהו אלא מקרב אחיך האי כיון דאמו מישראל, מקרב אחיך קרינן ביה.	[רבא]											○	◇	מה:	
עבדיה דרבי חייא בר אמי אטבלה להאיא עובדת כוכבים לשם אנתתא												○	◇	מה:	
יכילנא לאכשורי בה ובברתה	רב יוסף:											■	◇	מה:	
בה, כדרב אסי												■	מה:		
מי לא טבלה לנדותה?	דאמר רב אסי:											■	■	◇	מה:
בברתה												■	מה:		
עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל - הולד כשר.												■	■	מה:	
ההוא דהוו קרו ליה בר ארמייתא												○	מה:		
מי לא טבלה לנדותה?	רב אסי:											■	מה:		
ההוא דהוו קרו ליה בר ארמאה												○	מה:		

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-החולץ ליבמתו		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מימרא				Talmud Navigator												
מי לא טבל לקריו?	ריב"ל:															מה:
הלוקח עבד מן העובד כוכבים, וקדם וטבל לשם בן חורין - קנה עצמו בן חורין. מאי טעמא? עובד כוכבים גופא לא קני ליה, מאי דקני ליה הוא דמקני ליה לישראל, וכיון דקדם וטבל לשם בן חורין אפקעיה לשעבודיה כדרבא	רב חמא בר גוריא אמר רב:															מה:
הקדש, חמץ, ושחרור - מפקיעין מידי שעבוד.	דאמר רבא:															מ.
מעשה בבלוריא הגיורת, שקדמו עבדיה וטבלו לפניה, ובא מעשה לפני חכמים	מתיב רב חסדא:															מ.
קנו עצמן בני חורין	ואמרו: [חכמים]															מ.
לפניה אין, לאחריה לא																מ.
לפניה - בין בסתם בין במפורש, לאחריה - במפורש אין, בסתם לא.	רבא:															מ.
לא שנו אלא בלוקח מן העובד כוכבים, אבל עובד כוכבים גופיה קני, דכתיב: (ויקרא כ"ה) וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו, אתם קונים מהם, ולא הם קונים מכם, ולא הם קונים זה מזה ולא הם קונים מכם, למאי? אילימא למעשה ידיו, אטו עובד כוכבים לא קני ליה לישראל למעשה ידיו? והכתיב: (ויקרא כ"ה) או לעקר משפחת גר, ואמר מר: משפחת גר - זה העובד כוכבים אלא לאו לגופיה, וקאמר רחמנא: אתם קונין מהם אפילו גופיה.	רב אויא:															מ.
אימא: בכספא ובטבילה	פריך רב אחא:															מ.
קשיא.																מ.
וצריך לתקפו במים	שמואל:															מ.
כי האי דמנימין עבדיה דרב אשי בעא לאטבולי, מסריה ניהלייהו לרבינא ולרב אחא בר' דרבא, אמר להו: חזו דמיניכו קבעית ליה. רמו ליה ארויסא בצואריה, ארפו ליה וצמצמו ליה, ארפו ליה - כי היכי דלא להוי חציצה, צמצמו ליה - כי היכי דלא לקדים ולימא להו לשם בן חורין אני טובל. בהדי דדלי רישיה ממיא, אנחו ליה זולטא דטינא ארישיה, ואמרו ליה: זיל אמטי לבי מרך.																מ.
חזי מר, הני דבי פפא בר אבא, דיהבי זוזי לאינשי לכרגייהו ומשעבדי בהו, כי נפקי צריכי גיטא דחירותא או לא?	רב פפא לרבא:															מ.
איכו שכיבי, לא אמרי לכו הא מילתא	א"ל: [רבא]															מ.
מוהרקייהו דהני בטפסא דמלכא מנח, ומלכא אמר: מאן דלא יהיב כרגא משתעבד למאן דיהיב כרגא.	הכי א"ר ששת:															מ.
ר' חייא בר אבא איקלע לגבלא, חזא בנות ישראל דמעברן מגרים שמלו ולא טבלו, וחזא חמרא דישראל דמזגי עובדי כוכבים ושתו ישראל, וחזא תורמוסין דשלקי עובדי כוכבים ואכלי ישראל, ולא אמר להו ולא מדי.	[רבי חייא בר אבא]															מ.
אתא לקמיה דר' יוחנן, א"ל: צא והכרז על בניהם שהם ממזרים, ועל יינם משום יין נסך, ועל תורמוסן משום בישולי עובדי כוכבים לפי שאינן בני תורה.	[רבי יוחנן]															מ.
על בניהן שהם ממזרים - ר' יוחנן לטעמיה																מ.
לעולם אין גר עד שימול ויטבול, וכיון דלא טביל - עובד כוכבים הוא	דאמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן:															מ.
עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל - הולד ממזר.	ואמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:															מ.
ועל יינם משום יין נסך - משום לך לך אמרין, נזירא, סחור סחור לכרמא לא תקרב.																מ.
ועל תורמוסן משום בשולי עובדי כוכבים לפי שאינן בני תורה																מ.
הא בני תורה שרי																מ.
כל הנאכל כמות שהוא חי - אין בו משום בשולי עובדי כוכבים, והא תורמוס אינו נאכל כמות שהוא חי, ויש בו משום בשולי עובדי כוכבים	והאמר רב שמואל בר רב יצחק משמיה דרב:															מ.
ר' יוחנן כאידך לישנא סבירא ליה																מ.
כל שאין עולה על שולחן מלכים לאכול בו את הפת - אין בו משום בשולי עובדי כוכבים	דאמר רב שמואל בר רב יצחק משמיה דרב:															מ.
וטעמא דאינן בני תורה, הא בני תורה שרי.																מ.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
גר שמל ולא טבל - ר"א אומר: הרי זה גר, שכן מצינו באבותינו, שמלו ולא טבלו	ת"ר: [רבי אליעזר]										◇	■	◇	מז
טבל ולא מל - ר' יהושע אומר: הרי זה גר, שכן מצינו באמהות, שטבלו ולא מלו	[רבי יהושע]										◇	■	◇	מז
טבל ולא מל, מל ולא טבל - אין גר, עד שימול ויטבול.	חכמים:										◇	■	◇	מז
ורבי יהושע נמי נילף מאבות											;			מז
ור"א נמי נילף מאמהות											;			מז
וכי תימא, אין דנין אפשר משאי אפשר											!			מז
מנין לפסח דורות שאין בא אלא מן החולין? נאמר פסח במצרים ונאמר פסח בדורות, מה פסח האמור במצרים אין בא אלא מן החולין, אף פסח האמור לדורות אין בא אלא מן החולין	והתניא, ר"א:										;	■		מז
וכי דנין אפשר משאי אפשר?	א"ל ר' עקיבא:										;	;		מז
אע"פ שאי אפשר, ראייה גדולה היא ונלמד הימנה	א"ל: [רבי אליעזר]										!	;		מז
אלא, בטבל ולא מל - כולי עלמא לא פליגי דמהני, כי פליגי - במל ולא טבל											!		◇	מז
רבי אליעזר יליף מאבות											!		◇	מז
ורבי יהושע?											;			מז
באבות נמי טבילה הוה.	[רבי יהושע]										!		◇	מז
מנא ליה?											^			מז
אילימא מדכתיב: (שמות י"ט) לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלותם, ומה במקום שאין טעון כבוס טעון טבילה, מקום שטעון כבוס אינו דין שטעון טבילה											!		◇	מז
ודלמא נקיות בעלמא											;			מז
אלא מהכא: (שמות כ"ד) ויקח משה את הדם ויזרוק על העם, וגמירי, דאין הזאה בלא טבילה.											!		◇	מז
ורבי יהושע, טבילה באמהות מנלן?											^		◇	מז
סברא הוא, דאם כן, במה נכנסו תחת כנפי השכינה?											!		◇	מז
לעולם אינו גר עד שימול ויטבול.	רבי חייא בר אבא א"ר יוחנן:											■	◇	מז
פשיטא, יחיד ורבים הלכה כרבים												;		מז
מאן חכמים? רבי יוסי											!		◇	מז
הרי שבא ואמר מלתי ולא טבלתי - מטבילין אותו ומה בכך, דברי ר' יהודה	דתניא: [רבי יהודה]										!	■	◇	מז
אין מטבילין	רבי יוסי:										!	■	◇	מז
לפיכך מטבילין גר בשבת, דברי ר' יהודה	[רבי יהודה]										!	■	◇	מז
אין מטבילין.	רבי יוסי:										!	■	◇	מז
לפיכך מטבילין גר בשבת.	אמר ר:											■		מז
פשיטא, כיון דא"ר יהודה בחדא סגיא, היכא דמל לפנינו מטבילין, מאי לפיכך?											;			מז
מהו דתימא, לרבי יהודה טבילה עיקר, וטבילה בשבת לא, דקא מתקן גברא, קמ"ל, דר' יהודה או הא או הא בעי.											!		◇	מז
אין מטבילין.	רבי יוסי:											■		מז

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
---	---

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
פשיטא, דכיון דאמר רבי יוסי תרתי בעינן, תקוני גברא בשבת לא מתקנינן												ז	מז:		
מהו דתימא, לר' יוסי מילה עיקר, והתם הוא דלא הואי מילה בפנינו, אבל היכא דהויא מילה בפנינו - אימא ליטבל זה בשבתא, קמ"ל, דרבי יוסי תרתי בעי.												!	ז	מז:	
עובדא הוה בי רבי חייא בר רבי	רבה:												○	מז:	
רבי אושעיא בר רבי	ורב יוסף מתני:												○	מז:	
ר' אושעיא בר' חייא	ורב ספרא מתני:												○	מז:	
דאתא לקמיה גר שמל ולא טבל, א"ל: שהי כאן עד למחר ונטבלינך.													○	מז:	
ש"מ תלת: ש"מ גר צריך שלשה, וש"מ אינו גר עד שימול ויטבול, וש"מ אין מטבילין גר בלילה.													■	ז	מז:
ונימא: ש"מ נמי בעינן מומחין													ז	מז:	
דלמא דאי קלעו.													!	מז:	
גר צריך ג', משפט כתיב ביה.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:												■	ז	מז:
מי שבא ואמר גר אני, יכול נקבלנו? ת"ל: אתך, במוחזק לך.	ת"ר:												■	ז	מז:
בא ועדיו עמו, מנין? ת"ל: (ויקרא י"ט) וכי יגור אתך גר בארצכם.													■	ז	מז:
אין לי אלא בארץ, בח"ל מנין?													ז	מז:	
תלמוד לומר. אתך, בכל מקום שאתך													!	ז	מז:
אם כן, מה ת"ל בארץ?													ז	מז:	
בארץ - צריך להביא ראיה, בח"ל - אין צריך להביא ראיה, דברי ר' יהודה	[רבי יהודה]												!	ז	מז:
בין בארץ בין בחוצה לארץ - צריך להביא ראיה.	חכמים:												!	ז	מז:
בא הוא ועדיו עמו													■	ז	מז:
קרא למה לי?													ז	מז:	
דאמרי: שמענו שנתגייר בב"ד של פלוני, סד"א לא ליהמנייהו, קמ"ל בארצכם.	רב ששת:												!	ז	מז:
אין לי אלא בארץ, בח"ל מנין?													ז	מז:	
ת"ל: אתך, בכל מקום שאתך.													!	ז	מז:
והא אפיקתיה													ז	מז:	
חדא מאתך, וחדא מאתכם.													!	ז	מז:
בין בארץ בין בח"ל - צריך להביא ראיה.	חכמים:												■	ז	מז:
ואלא הא כתיב: בארצכם													ז	מז:	
ההוא מיבעי ליה, דאפילו בארץ מקבלים גרים, דסד"א משום טיבותא דארץ ישראל קמגיירי, והשתא נמי דליכא טיבותא, איכא לקט שכחה ופאה ומעשר עני, קמ"ל.													!	ז	מז:
הלכה: בין בארץ בין בח"ל - צריך להביא ראיה.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:												■	ז	מז:
פשיטא, יחיד ורבים הלכה כרבים													ז	מז:	
מהו דתימא מסתבר טעמא דרבי יהודה, דקמסייעי ליה קראי, קמ"ל.													!	ז	מז:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
(דברים א') ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו, מכאן א"ר יהודה: גר שנתגייר בב"ד - הרי זה גר, בינו לבין עצמו - אינו גר.	ת"ר: [רבי יהודה]											◇	מז:	
מעשה באחד שבא לפני רבי יהודה, ואמר לו: נתגיירתי ביני לבין עצמי, א"ל רבי יהודה: יש לך עדים? אמר ליה: לאו. יש לך בנים? א"ל: הן.												○	◇	מז:
נאמן אתה לפסול את עצמך, ואי אתה נאמן לפסול את בניך.	א"ל: [רבי יהודה]											■	◇	מז:
ומי א"ר יהודה אבנים לא מהימן?												;	◇	מז:
(דברים כ"א) יכיר - יכירנו לאחרים, מכאן א"ר יהודה: נאמן אדם לומר זה בני בכור, וכשם שנאמן לומר זה בני בכור, כך נאמן לומר בני זה בן גרושה הוא או בן חלוצה הוא	והתניא: [רבי יהודה]											◇	◇	מז:
אינו נאמן	חכמים:											◇	◇	מז:
ה"ק ליה: לדברך עובד כוכבים אתה, ואין עדות לעובד כוכבים.	רב נחמן בר יצחק:											!	◇	מז:
הכי קאמר ליה: יש לך בנים? הן יש לך בני בנים? הן א"ל: נאמן אתה לפסול בניך, ואי אתה נאמן לפסול בני בניך.	רבינא:											!	◇	מז:
נאמן אדם לומר על בנו קטן, ואין נאמן על בנו גדול.	תניא נמי הכי, ר' יהודה:											■	◇	מז:
לא קטן - קטן ממש, ולא גדול - גדול ממש, אלא קטן ויש לו בנים - זהו גדול, גדול ואין לו בנים - זהו קטן.	ואמר ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן:											■	◇	מז:
והלכתא כוותיה דרב נחמן בר יצחק.												■	◇	מז:
והתניא כוותיה דרבינא												;	◇	מז:
ההוא לענין יכיר איתמר.												!	◇	מז:
גר שבא להתגייר בזמן הזה, אומרים לו: מה ראית שבאת להתגייר? אי אתה יודע שישראל בזמן הזה דוויים, דחופים, סחופים ומטורפין, ויסורין באין עליהם? אם אומר: יודע אני ואיני כדאי, מקבלין אותו מיד.	תנו רבנן:											■	◇	מז:
ומודיעין אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות, ומודיעין אותו עון לקט שכחה ופאה ומעשר עני.												■	◇	מז:
ומודיעין אותו עונשן של מצות, אומרים לו: הוי יודע, שעד שלא באת למדה זו, אכלת חלב אי אתה ענוש כרת, חללת שבת אי אתה ענוש סקילה, ועכשיו, אכלת חלב ענוש כרת, חללת שבת ענוש סקילה.												■	◇	מז:
וכשם שמודיעין אותו עונשן של מצות, כך מודיעין אותו מתן שכרן, אומרים לו: הוי יודע, שהעולם הבא אינו עשוי אלא לצדיקים, וישראל בזמן הזה - אינם יכולים לקבל - לא רוב טובה ולא רוב פורענות.												■	◇	מז:
ואין מרבין עליו, ואין מדקדקין עליו.												■	◇	מז:
קיבל, מלין אותו מיד. נשתיירו בו ציצין המעכבין את המילה, חוזרים ומלין אותו שניה. נתרפא, מטבילין אותו מיד												■	◇	מז:
ושני ת"ח עומדים על גביו, ומודיעין אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות												■	◇	מז:
טבל ועלה - הרי הוא כישאל לכל דבריו.												■	◇	מז:
אשה, נשים מושיבות אותה במים עד צוארה, ושני ת"ח עומדים לה מבחוץ, ומודיעין אותה מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות.												■	◇	מז:
אחד גר ואחד עבד משוחרר.												■	◇	מז:
ובמקום שנדה טובלת, שם גר ועבד משוחרר טובלין וכל דבר שחוצץ בטבילה, חוצץ בגר ובעבד משוחרר ובנדה.												■	◇	מז:
גר שבא להתגייר, אומרים לו: מה ראית שבאת להתגייר? ומודיעים אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות.	אמר מר:											■	◇	מז:
מ"ט?												^	◇	מז:
דאי פריש נפרוש												!	◇	מז:
קשים גרים לישראל כספחת, דכתיב: (ישעיהו י"ד) ונלוה הגר עליהם ונספחו על בית יעקב.	דא"ר חלבו:											■	◇	מז:
ומודיעים אותו עון לקט שכחה ופאה ומעשר עני.												■	◇	מז:
מ"ט?												^	◇	מז:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
---	---

מקרא-key:

יבמות-החולץ ליבמתו	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
מימרא															
בן נח נהרג על פחות משה פרוטה, ולא ניתן להשבון.	רבי חייא בר אבא א"ר יוחנן:									!	◇				
ואין מרבים עליו, ואין מדקדקים עליו.											■				
מאי קראה? דכתיב: (רות א') ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה, אמרה לה: אסיר לך תחום שבת (רות א') באשר תלכי אלך. אסיר לך יחוד (רות א') באשר תליני אליו. מפקדין שש מאות וי"ג מצות (רות א') עמך עמי. אסיר לך עבודת כוכבים (רות א') ואלהיך אלהי. ארבע מיתות נמסרו לב"ד (רות א') באשר תמותי אמות. ב' קברים נמסרו לב"ד (רות א') ושם אקבר. מיד, ותרא כי מתאמצת היא וגו'.	רבי אלעזר:										■	◇			
קיבל, מלין אותו מיד.											■	◇			
מ"ט?												^			
שהויי מצוה לא משהינן.												!	◇		
נשתירו בו ציצין המעכבין המילה וכו'.												■	<		
אלו הן ציצין המעכבין המילה: בשר החופה את רוב העטרה, ואינו אוכל בתרומה	כדתנן:											■	◇		
בשר החופה רוב גובהה של עטרה.	וא"ר ירמיה בר אבא אמר רב:											■			
נתרפא, מטבילין אותו מיד.												■	◇		
נתרפא אין, לא נתרפא לא, מאי טעמא?													^		
משום דמיא מרזו מכה.													!	◇	
ושני ת"ח עומדים על גביו.													■	◇	
גר צריך שלשה	והא א"ר חייא א"ר יוחנן:											■	;		
תני: שלשה.	הא א"ר יוחנן לתנא:												!	◇	
טבל ועלה - הרי הוא כישראל לכל דבריו.													■	◇	
למאי הלכתא?														^	
דאי הדר ביה ומקדש בת ישראל, ישראל מומר קרינא ביה וקידושיו קידושין.														!	◇